

РЕШЕНИЕ

№ 1028

гр. София, 24.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **10072** по описа за **2013** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на Г. Т. В. против решение от 2012 г., постановено по НАХД № 20338/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 14 с-в. Със същото е потвърдено НП № 75590/21.07.2011 г. на началника на АНД в ОПП в СДВР, с което на Г. Т. В. на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 300 лв. за нарушение на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени решението и да се отмени наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, след като се запозна с обжалваното решение, обсъди посочените в жалбата касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл.

63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 2012 г., постановено по НАХД № 20338/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 14 с-в е потвърдено НП № 75590/21.07.2011 г. на началника на АНД в ОПП в СДВР, с което на Г. Т. В. на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 300 лв. за нарушение на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 01.07.2011 г. около 19.50 ч. Г. Т. В. управлявал лек автомобил с ДК № 567Н826 по автомагистрала Т., района на [населено място], разклона за [населено място] без валиден знак за платена винетна такса за движение по републиканската пътна мрежа. След извършената проверка на лицето бил съставен АУАН № 078330/01.07.2011 г. за нарушение на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП, вр. чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата въз основа на който било издадено наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентен орган, като е обосновал извършването на нарушение на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП.

Касационната инстанция намира, че решението на СРС е правилно, а касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Фактическата обстановка е правилно установена от първоинстанционния съд. От събраните по делото доказателства се установява, че на 01.07.2011 г. около 19.50 ч. Г. Т. В. управлявал лек автомобил с ДК № 567Н826 по автомагистрала Т., района на [населено място], разклона за [населено място] без валиден знак за платена винетна такса за движение по републиканската пътна мрежа, като било установено, че лицето управлява моторното превозно средство без платена винетна такса, категория КЗ, валидна за движение по републиканската пътна мрежа, като липсвал залепен валиден стикер на предното панорамно стъкло.

Съгласно чл. 139, ал. 5 от ЗДвП движението на определените в Закона за пътищата превозни средства по републиканските пътища се извършва след заплащане на винетна такса по реда на чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата. Освен заплащането на винетната такса ЗДвП въвежда задължение за водача на моторното превозно средство не само да заплати винетната такса, но и задължение за залепване на винетния стикер в долния десен ъгъл на предното стъкло на моторното превозно средство при движение по републиканските пътища, както и задължение за незабавно премахване на винетния стикер след изтичането на неговата валидност (чл. 100, ал. 2 от ЗДвП). В процесния случай административното наказание е наложено за извършено нарушение именно по чл. 139, ал. 5 от ЗДвП. Нормата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП не е бланкетна, като същата въвежда задължение за извършване на движението на определените в Закона за пътищата превозни средства по републиканските пътища да се извършва след заплащането на винетна такса. Именно поради това и административното наказание е наложено на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП, съгласно който водач, който управлява пътно превозно средство по републиканските пътища, за което не е заплатена винетна такса по [чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата](#), или на превозното средство е залепен винетен стикер с графично оформление, което е различно от одобреното, се наказва с глоба, както следва при управление на пътно превозно средство за превоз на пътници с 8 или по-малко места с мястото на водача, пътни превозни средства, предназначени за превоз на товари, и/или пътни превозни средства, предназначени за превоз на пътници и товари, с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона, както и пътните

превозни средства от тази група с повишена проходимост - 300 лв. В производството пред СРС не са представени доказателства за платена винетна такса. Такива доказателства не бяха представени и в настоящето производство. Следователно, касаторът е управлявал пътно превозно средство, на път от републиканската пътна инфраструктура, без да е платена винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата. В съставения АУАН е налице словесно изписване на нарушението, а именно, че водачът управлява моторното превозно средство без платена винетна такса, валидна за движение по републиканските пътища (без залепен валиден стикер на предно панорамно стъкло). В тази връзка както от съставения АУАН, така и от наказателното постановление лицето е узнало в извършването на какво нарушение се обвинява, като това е обстоятелство, което е отразено също така и в подадената жалба срещу наказателното постановление. Не се спори също така между страните, че лицето е управлявало пътното превозно средство по автомагистрала Т.. Автомагистрала Т. е включена в приложение № 2 към т. 2 от списък на републиканските пътища, за които се събира такса за ползване на пътната инфраструктура – винетна такса, приет с решение № 945/01.12.2004 г. на МС за утвърждаване на списък на републиканските пътища, за които се събира такса за ползване на пътната инфраструктура – винетна такса и за определяне на съоръжение, за което се събира такса по чл. 10, ал. 4 от Закона за пътищата за ползване на отделно съоръжение по републиканските пътища.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Като съобрази изложените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, XIV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 2012 г., постановено по НАХД № 20338/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 14 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: